

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM PHỔ HIỀN HẠNH THỨ BA MƯƠI SÁU

(Hán bộ quyển bốn mươi chín)

Phổ Hiền đại Bồ Tát lại bảo chúng hội Bồ Tát rằng:

Chư Phật Tử! Như trước đã nói, đây chỉ là tùy theo căn khí thích nghi của chúng sanh mà lược nói ít phần cảnh giới của Như Lai.

Tại sao vậy?

Chư Phật Thế Tôn vì các chúng sanh vô trí làm ác, chấp ngã và ngã sở, chấp trước lấy thân, điên đảo nghi lầm, tà kiến phân biệt, hằng tương ưng với những kiết phược, theo dòng sanh tử, xa đạo Như Lai nên mới xuất thế.

Chư Phật Tử! Tôi không thấy một pháp nào là lỗi lầm lớn như chư Bồ Tát sanh lòng sân với Bồ Tát khác. Tại sao vậy? Vì chư Bồ Tát sanh lòng sân với Bồ Tát khác thời liền thành tựu trăm vạn chương môn.

Những gì là trăm vạn chướng môn?

Chính là: chướng chẳng thấy Bồ Đề, chướng chẳng nghe chánh pháp, chướng sanh vào thế giới bất tịnh, chướng sanh vào ác thú, chướng sanh vào chỗ nạn, chướng nhiều bệnh tật, chướng bị nhiều hủy báng, chướng sanh các loài ngoan độn, chướng hư mất chánh niệm, chướng khuyết thiếu trí huệ, nhân chướng, nhĩ chướng, tỷ chướng, thiệt chướng, thân chướng, ý chướng, ác tri thức chướng, ác bạn đảng chướng, chướng thích tu tập Tiểu thừa, chướng thích gần gũi phàm ngu, chướng chẳng tin ưa người có đại oai đức, chướng thích ở chung với người là chánh kiến, chướng sanh nhà ngoại đạo, chướng ở cảnh giới ma, chướng rời Phật giáo, chướng chẳng thấy bạn lành, chướng thiện căn gặp nạn, chướng thêm pháp bất thiện, chướng sanh chỗ hạ liệt, chướng sanh biên địa, chướng sanh nhà người ác, chướng sanh trong ác Thần, sanh trong ác Long, ác Dạ Xoa, ác Càn Thát Bà, ác A tu la, ác Ca lâu la, ác Khẩn na la, ác Ma hầu la già, ác La sát, chướng chẳng thích Phật pháp, chướng thích tập việc trẻ con, chướng thích Tiểu thừa, chướng chẳng ưa Đại thừa, chướng tánh hay kinh sợ, chướng tâm thường lo rầu,

chướng ưa thích sanh tử, chướng chẳng chuyên Phật pháp, chướng chẳng thích thấy nghe thần thông tự tại của Phật, chướng chẳng được những căn của Bồ Tát, chướng chẳng thật hành tịnh hạnh của Bồ Tát, chướng thối kiếp thâm tâm của Bồ Tát, chướng chẳng sanh đại nguyện của Bồ Tát, chướng chẳng pháp tâm Nhứt thiết trí, chướng lừa dối biếng đối với Bồ Tát hạnh, chướng chẳng thể trừ sạch các nghiệp, chướng chẳng thể nhiếp thủ đại phước, chướng trí lực chẳng thể sáng lệ, chướng đoạn trí huệ quảng đại, chướng chẳng hộ trì Bồ Tát hạnh, chướng ưa chê bai lời Nhứt thiết trí, chướng xa lìa chư Phật Bồ Đề, chướng thích ở cảnh giới ma, chướng chẳng chuyên tu Phật cảnh giới, chướng chẳng quyết định phát hoằng thệ của Bồ Tát, chướng chẳng thích cùng ở với Bồ Tát, chướng chẳng cầu Bồ Tát thiện căn, chướng tánh nhiều nghi ngờ, chướng tâm thường ngu tối, chướng chẳng chịu xả vì không thể thật hành hạnh thí bình đẳng của Bồ Tát, chướng sanh phá giới vì chẳng giữ được Phật giới, chướng khởi ngu si não hại sân hận vì chẳng vào được môn kham nhẫn, chướng sanh lừa dối biếng vì chẳng thể thật hành Bồ Tát đại tinh tấn, chướng khởi tán loạn vì chẳng thể được

những tam muội, chướng sanh ác huệ vì chẳng tu Bát nhã ba la mật, chướng ở trong xứ phi xứ chẳng thiện xảo, chướng ở trong sự độ sanh không phương tiện, chướng ở trong Bồ Tát trí huệ chẳng hay quán sát, chướng ở trong pháp Bồ Tát xuất ly chẳng hay rõ biết, chướng mắt như sanh manh vì chẳng thành tựu Bồ Tát mười thứ mắt quảng đại, chướng miệng như dê câm vì tai chẳng nghe pháp vô ngại, chướng tỷ căn hư hoại vì chẳng đủ tướng hảo, chướng thành tựu thiết căn vì chẳng thể biện rõ ngôn của chúng sanh, chướng thành tựu thân căn vì khinh tiện chúng sanh, chướng thành tựu ý căn vì tâm nhiều cuồng loạn, chướng thành tựu thân nghiệp vì chẳng giữ ba thứ luật nghi, chướng thành tựu ngữ nghiệp vì hằng khởi bốn thứ tội lỗi, chướng thành tựu ý nghiệp vì nhiều tham sân tà kiến, chướng tắc tâm cầu pháp, chướng đoạn tuyệt cảnh giới Bồ Tát, chướng ở trong pháp Bồ Tát dũng mãnh sanh tâm thối khiếp, chướng ở trong đạo Bồ Tát xuất ly sanh lòng biếng trễ, chướng ở trong môn Bồ Tát trí huệ quang minh sanh lòng thôi dứt, chướng ở trong Bồ Tát niệm lực sanh lòng liệt nhược, chướng ở trong Như Lai giáo pháp chẳng hay trụ trì, chướng ở nơi đạo Bồ Tát ly sanh chẳng

hay thân cận, chướng chướng hay tu tập đạo Bồ Tát không hư mất, chướng tùy thuận chánh vị Nhị thừa, chướng xa lìa chúng tánh tam thế Phật và Bồ Tát.

Chư Phật Tử! Nếu Bồ Tát đối với Bồ Tát mà sanh một tâm sân thời thành tựu trăm vạn chướng môn như vậy. Tôi chẳng thấy có một pháp nào lỗi ác lớn như chư Bồ Tát sanh lòng sân với Bồ Tát khác. Vì thế nên chư đại Bồ Tát muốn mau đầy đủ hạnh Bồ Tát phải siêng tu mười pháp:

Một là tâm chẳng xa bỏ tất cả chúng sanh.

Hai là đối với chư Bồ Tát xem như Phật.

Ba là trọn chẳng hủy báng tất cả Phật pháp.

Bốn là biết các quốc độ không có cùng tận.

Năm là rất có lòng tin mến nơi Bồ Tát hạnh.

Sáu là chẳng bỏ tâm bình đẳng hư không pháp giới Bồ Đề.

Bảy là quán sát Bồ Đề nhập Như Lai lực.

Tám là siêng năng tu tập vô ngại biện tài.

Chín là giáo hóa chúng sanh không nhàm mỏi.

Mười là trụ nơi tất cả thế giới không tâm nhiễm trước.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát an trụ trong mười pháp này rồi thời có thể đầy đủ mười thứ thanh tịnh:

Một là thông đạt thậm thâm pháp thanh tịnh.

Hai là thân cận thiện tri thức thanh tịnh.

Ba là hộ trì chư Phật pháp thanh tịnh.

Bốn là liễu đạt hư không giới thanh tịnh.

Năm là thâm nhập pháp giới thanh tịnh.

Sáu là quán sát vô biên tâm thanh tịnh.

Bảy là cùng Bồ Tát đồng thiện căn thanh tịnh.

Tám là chẳng chấp trước các kiếp thanh tịnh.

Chín là quán sát tam thể thanh tịnh.

Mười là tu hành tất cả những Phật pháp thanh tịnh.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát trụ nơi mười pháp này rồi thời đầy đủ mười thứ trí quảng đại:

Một là trí biết tất cả tâm hành của chúng sanh.

Hai là trí biết tất cả nghiệp báo của chúng sanh.

Ba là trí biết tất cả Phật pháp.

Bốn là trí biết lý thú thâm mật của tất cả Phật pháp.

Năm là trí biết tất cả môn đà la ni.

Sáu là trí biết tất cả văn tự biện tài.

Bảy là trí biết tất cả ngôn ngữ âm thanh từ biện thiện xảo của chúng sanh.

Tám là trí hiện thân mình ở khắp trong tất cả thế giới.

Chín là trí hiện ảnh tượng mình ở khắp trong tất cả chúng hội đạo tràng.

Mười là trí ở nơi tất cả chỗ thọ sanh đều đầy đủ Nhứt thiết trí.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát trụ trong mười trí này rồi thời được mười thứ phổ nhập:

Một là tất cả thế giới vào một lỗ lông, một lỗ lông vào tất cả thế giới.

Hai là tất cả thân chúng sanh vào một thân, một thân vào tất cả thân chúng sanh.

Ba là tất cả kiếp vào một niệm, một niệm vào tất cả kiếp.

Bốn là tất cả Phật pháp vào một pháp, một pháp vào tất cả Phật pháp.

Năm là bất khả thuyết xứ vào một xứ, một xứ vào bất khả thuyết xứ.

Sáu là bất khả thuyết căn vào một căn, một căn vào bất khả thuyết căn.

Bảy là tất cả căn vào phi căn, phi căn vào tất cả căn.

Tám là tất cả tướng vào một tướng, một tướng vào tất cả tướng.

Chín là tất cả ngôn âm vào một ngôn âm, một ngôn âm vào tất cả ngôn âm.

Mười là tất cả tam thế vào một thế, một thế vào tất cả tam thế.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát quán sát như vậy rồi thời an trụ mười tâm thẳng diệu:

Một là an trụ tâm thẳng diệu tất cả thế giới ngữ ngôn phi ngữ ngôn.

Hai là an trụ tâm thẳng diệu tất cả chúng sanh tướng niệm không chỗ y chỉ.

Ba là an trụ tâm thẳng diệu rốt ráo hư không giới.

Bốn là an trụ tâm thẳng diệu vô biên pháp giới.

Năm là an trụ tâm thẳng diệu tất cả Phật pháp thâm mật.

Sáu là an trụ tâm thẳng diệu pháp thậm thâm vô sai biệt.

Bảy là an trụ tâm thẳng diệu trừ diệt tất cả nghi lầm.

Tám là an trụ tâm thẳng diệu tất cả thế bình đẳng vô sai biệt.

Chín là an trụ tâm thẳng diệu tam thế chư Phật bình đẳng.

Mười là an trụ tâm thẳng diệu tất cả Phật lực vô lượng.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát an trụ mười tâm thẳng diệu này rồi thời được mười thứ Phật pháp thiện xảo trí:

Một là trí thiện xảo liễu đạt và xuất sanh Phật pháp thậm thâm quảng đại.

Hai là trí thiện xảo tuyên thuyết các thứ Phật pháp.

Ba là trí thiện xảo chứng nhập Phật pháp bình đẳng.

Bốn là trí thiện xảo minh liễu Phật pháp sai biệt.

Năm là trí thiện xảo ngộ giải Phật pháp vô sai biệt.

Sáu là trí thiện xảo thâm nhập trang nghiêm Phật pháp.

Bảy là trí thiện xảo một phương tiện vào Phật pháp.

Tám là trí thiện xảo vô lượng phương tiện vào Phật pháp.

Chín là trí thiện xảo biết vô biên Phật pháp vô sai biệt.

Mười là trí thiện xảo dùng tự tâm tự lực không thối chuyển nơi tất cả Phật pháp.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát nghe pháp này rồi đều phải phát tâm cung kính thọ trì.

Vì đại Bồ Tát thọ trì pháp này ít tổn công lực mà mau được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đều được đầy đủ tất cả Phật pháp, đều bằng với tam thế Phật pháp.

Bấy giờ do thần lực của Phật, do pháp như vậy, mười phương đều có mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới chấn động sáu cách, mưa mây tất cả hoa hơn hản chư Thiên, và mây hương, mây hương bột, y, lọng, tràng, phan, ma ni bửu v.v... và cùng mây tất cả đồ trang nghiêm. Mưa mây những kỹ nhạc, mây chư Bồ Tát, mây bất khả thuyết sắc tướng của Như Lai, mây bất khả thuyết khen ngợi đức Như Lai: Lành thay! Lại mưa mây âm thanh của Như Lai tràn đầy cả pháp giới, mây bất khả thuyết thế giới trang nghiêm, mây bất khả thuyết tăng trưởng Bồ Đề, mây bất khả thuyết quang minh chiếu diệu, mây bất khả thuyết thần lực thuyết pháp.

Như ở thế giới này thấy đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác nơi Bồ Đề tràng dưới cội Bồ Đề trong Bồ Tát cung điện diễn thuyết pháp này, tất cả thế giới trong mười phương cũng đều như vậy.

Bấy giờ do thần lực của Phật, do pháp như vậy, mười phương đều qua khỏi ngoài mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có mười Phật sát vi trần số đại Bồ Tát đến cõi này, đông đầy khắp mười phương, đồng nói rằng: Lành

thay! Lành thay! Phật tử Phổ Hiền có thể nói thâm pháp thọ ký thế nguyện rất lớn của Như Lai.

Phật tử! Chúng tôi tất cả đồng hiệu là Phổ Hiền đều từ thế giới Phổ Thắng nơi đức Phổ Tràng Tự Tại Như Lai mà đến cõi này, đều nhờ thần lực của Phật, diễn thuyết pháp này ở tất cả chỗ, tất cả đều bình đẳng như chỗ đã nói nơi chúng hội này không có thêm bớt.

Chúng tôi đều thừa oai thần của Phật đến đạo tràng này chứng minh cho Phật tử.

Như tại đạo tràng này, chúng tôi mười Phật sát vi trần số đại Bồ Tát đến chứng minh, trong tất cả thế giới ở mười phương cũng đều như vậy.

Bấy giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát do thần lực của Phật, do sức thiện căn của mình, quán sát mười phương đến cả pháp giới, muốn khai thị Bồ Tát hạnh, muốn tuyên thuyết Bồ Đề giới của Như Lai, muốn nói đại nguyện giới, muốn nói tất cả thế giới kiếp số, muốn thuyết minh chư Phật tùy thời nghi mà xuất thế, muốn nói Như Lai tùy chúng sanh căn cơ thuận thực mà xuất hiện cho họ cúng dường, muốn nói rõ đức Như Lai xuất thế chẳng uổng công, muốn nói rõ đã gieo thiện

căn tất được quả báo, muốn thuyết minh đại oai đức Bồ Tát vì tất cả chúng sanh mà hiện hình thuyết pháp cho họ khai ngộ, nên nói kệ rằng:

Phật tử phải hoan hỷ
 Bỏ lìa những chương cái
 Nhứt tâm cung kính nghe
 Hạnh nguyện của Bồ Tát
 Thưở xưa, chư Bồ Tát
 Tối Thắng Nhơn Sư Tử
 Như kia đã tu hành
 Tôi sẽ tuần tự nói
 Cũng nói những kiếp số
 Thế giới và các nghiệp
 Và đến đấng Vô Đẳng
 Ở đó mà xuất thế
 Quá khứ Phật như vậy
 Đại nguyện mà xuất thế
 Thế nào vì chúng sanh
 Diệt trừ những khổ não.
 Tất cả Luận Sư Tử
 Tiếp nối tu đã mãn
 Được Phật bình đẳng pháp
 Cảnh giới nhứt thiết trí
 Thấy ở đời quá khứ

Tất cả Nhơn Sư Tử
 Phóng lưới đại quang minh
 Chiếu khắp mười phương cõi
 Tư duy phát nguyện này:
 Ta sẽ làm Thế Đăng
 Đầy đủ Phật công đức
 Thập lực, Nhứt thiết trí
 Tất cả các chúng sanh
 Quá nặng tham, sân, si.
 Ta sẽ đều cứu thoát
 Khiến diệt khổ ác đạo
 Phát thệ nguyện như vậy
 Kiên cố không thối chuyển
 Tu đủ hạnh Bồ Tát
 Được mười vô ngại lực
 Thệ nguyện như vậy rồi
 Tu hành không thối khiếp
 Chỗ làm đều không luống
 Hiệu là Luận Sư Tử
 Ở trong một Hiền kiếp
 Ngàn Phật hiện ra đời
 Phổ nhãn của chư Phật
 Tôi sẽ thứ đệ nói
 Như trong một hiền kiếp
 Vô lượng kiếp cũng vậy

Chỗ làm Phật vị lai
 Tôi sẽ phân biệt nói
 Như một Phật sát chủng
 Vô lượng cõi cũng vậy
 Đấng Thập Lực vị lai
 Công hạnh, nay tôi nói
 Phật xuất thế kế nhau
 Tùy nguyện tùy danh hiệu
 Tùy kia được thọ ký
 Tùy kia trụ thọ mạng
 Tùy chánh pháp đã tu
 Chuyên cầu đạo vô ngại
 Tùy chúng sanh được độ
 Chánh pháp trụ thế gian
 Tùy Phật độ đã tịnh
 Chúng sanh và pháp luân
 Diễn thuyết thời phi thời
 Thứ đệ độ quần sanh
 Tùy nghiệp của chúng sanh
 Chỗ làm và tin hiểu
 Thượng, trung, hạ chẳng đồng
 Độ họ khiến tu tập
 Vào nơi trí như vậy
 Tu những hạnh tối thắng
 Thường làm nghiệp Phổ Hiền

Rộng độ các quần sanh
 Thân nghiệp không chướng ngại
 Ngũ nghiệp đều thanh tịnh
 Ý hành cũng thanh tịnh
 Tam thế đều vậy cả
 Bồ Tát tu như vậy
 Rốt ráo đạo Phổ Hiền
 Xuất sanh trí thanh tịnh
 Chiếu khắp cả pháp giới
 Những kiếp đời vị lai
 Cõi nước bất khả thuyết
 Một niệm đều biết rõ
 Nơi đó không phân biệt
 Hành giả hay xu nhập
 Bực tối thắng như vậy
 Những pháp Bồ Tát này
 Tôi sẽ nói phần ít
 Trí huệ vô biên tế
 Thông đạt Phật cảnh giới
 Tất cả đều khéo vào
 Chỗ làm chẳng thối chuyển
 Đầy đủ huệ Phổ Hiền
 Viên mãn nguyện Phổ Hiền
 Vào nơi trí vô đẳng
 Tôi sẽ nói hạnh đó

Ở trong một vi trần
 Đều thấy các thế giới
 Chúng sanh nếu ai nghe
 Mê loạn tâm nghi cuồng
 Như ở một vi trần
 Tất cả trần cũng vậy
 Thế giới đều vào trong
 Bất tư nghì như vậy
 Trong mỗi trần đều có
 Thập phương tam thế pháp
 Cõi loài đều vô lượng
 Đều hay phân biệt biết
 Trong mỗi trần đều có
 Vô lượng những cõi Phật
 Chúng loại đều vô lượng
 Nơi một trần đều biết
 Trong pháp giới chỗ có
 Nhiều thứ những dị tướng
 Các loài đều sai khác
 Đều hay phân biệt rõ
 Thâm nhập trí vi tế
 Phân biệt các thế giới
 Tất cả kiếp thành hoại
 Đều hay thuyết rõ ràng
 Biết những kiếp dài văn

Tam thế tức nhứt niệm
 Các hạnh đồng, chẳng đồng
 Đều hay phân biệt rõ
 Vào sâu các thế giới
 Rộng lớn, chẳng rộng lớn
 Một thân vô lượng cõi
 Một cõi vô lượng thân
 Trong mười phương chỗ có
 Những thế giới dị loại
 Rộng lớn vô lượng tướng
 Tất cả đều được biết
 Trong tất cả tam thế
 Vô lượng các quốc độ
 Đầy đủ trí thậm thâm
 Đều biết kia thành bại
 Mười phương các thế giới
 Có thành hoặc có hoại
 Bất khả thuyết như vậy
 Hiền đức đều sâu rõ
 Hoặc có những quốc độ
 Nhiều loại đất nghiêm sức
 Các loài cũng trang nghiêm
 Đây do nghiệp thanh tịnh
 Hoặc có các thế giới
 Vô lượng thứ tạp nhiễm

Đây do chúng sanh cảm
 Tất cả đúng như nghiệp
 Vô lượng vô biên cõi
 Rõ biết tức một cõi
 Vào các cõi như vậy
 Số đó chẳng biết được
 Tất cả các thế giới
 Đều vào trong một cõi
 Thế giới chẳng là một
 Lại cũng không tạp loạn
 Thế giới có ngửa úp
 Hoặc cao hoặc lại thấp
 Đều là chúng sanh tưởng
 Đều hay phân biệt biết
 Những thế giới rộng rãi
 Vô lượng và vô biên
 Biết nhiều thứ là một
 Biết một là nhiều thứ
 Các Phật tử Phổ Hiền
 Đều dùng trí Phổ Hiền
 Biết rõ số các cõi
 Số đó không ngăn mé
 Biết thế giới như hóa
 Cõi hóa, chúng sanh hóa
 Pháp hóa, chư Phật hóa

Tất cả đều rốt ráo
 Tất cả các thế giới
 Cõi vi tế, cõi lớn
 Nhiều thứ trang nghiêm lạ
 Đều do nghiệp gây nên
 Vô lượng chư Phật tử
 Khéo học nhập pháp giới
 Thần thông lực tự tại
 Cùng khắp cả mười phương
 Kiếp bằng số chúng sanh
 Nói tên những cõi đó
 Cũng chẳng nói hết được
 Chỉ trừ Phật khai thị
 Thế giới và Như Lai
 Những danh hiệu sai khác
 Trải qua vô lượng kiếp
 Nơi đó chẳng thể hết
 Huống là trí tối thắng
 Tam thế những Phật pháp
 Từ nơi pháp giới sanh
 Đầy khắp Như Lai địa
 Niệm thanh tịnh vô ngại
 Huệ vô biên vô ngại
 Phân biệt nói pháp giới
 Được đến nơi bỉ ngạn

Quá khứ những thế giới
 Quảng đại và vi tế
 Tu tập chỗ trang nghiêm
 Một niệm đều biết được
 Bực Sư Tử trong người
 Tu tập những hạnh Phật
 Thành bực Đẳng Chánh Giác
 Thị hiện những tự tại
 Như vậy đời vị lai
 Thứ đệ vô lượng kiếp
 Có bao nhiêu Như Lai
 Bồ Tát đều biết được
 Có bao nhiêu hạnh nguyện
 Có bao nhiêu cảnh giới
 Như vậy siêng tu hành
 Trong đó thành Chánh giác
 Cũng biết chúng hội kia
 Thọ mạng hóa chúng sanh
 Dùng các pháp môn này
 Vì chúng chuyển pháp luân
 Bồ Tát biết như vậy
 Trụ bực Phổ Hiền hạnh
 Trí huệ đều rõ ràng
 Xuất sanh tất cả Phật
 Đời hiện tại hiện có

Tất cả những Phật độ
 Vào sâu những cõi này
 Thông đạt nơi pháp giới
 Trong những thế giới kia
 Hiện tại tất cả Phật
 Nơi pháp được tự tại
 Ngôn luận không chỗ ngại
 Cũng biết chúng hội kia
 Sức tịnh độ ứng hóa
 Tận vô lượng ức kiếp
 Thường tư duy việc này
 Đức Điều Ngự Thế Tôn
 Chỗ có oai thần lực
 Tạng trí tuệ vô tận
 Tất cả đều được biết
 Xuất sanh mắt vô ngại
 Nhĩ tỷ thân vô ngại
 Lưỡi rộng dài vô ngại
 Hay khiến chúng hoan hỷ
 Tâm tối thẳng vô ngại
 Rộng lớn khắp thanh tịnh
 Trí huệ khắp tràn đầy
 đều biết pháp tam thế
 Khéo học tất cả hóa
 Cõi hóa, chúng sanh hóa

Thế hóa, điều phục hóa
 Rốt ráo hóa bỉ ngạn
 Thế gian những sai khác
 Đều do nơi tưởng trụ
 Nhập Phật phương tiện trí
 Nơi đây đều biết rõ
 Bất khả thuyết chúng hội
 Mỗi mỗi vì hiện thân
 Đều khiến thấy Như Lai
 Độ thoát vô biên chúng
 Trí chư Phật rất sâu
 Như mặt nhật hiện ra
 Trong tất cả cõi nước
 Hiện hiện khắp không dứt
 Rõ thấu các thế gian
 Giả danh không có thiệt
 Chúng sanh và thế giới
 Như mộng như quang ảnh
 Nơi các pháp thế gian
 Chẳng sanh chấp phân biệt
 Người khéo rời phân biệt
 Cũng chẳng thấy phân biệt
 Vô lượng vô số kiếp
 Hiểu đó tức một niệm
 Biết niệm cũng vô niệm

Như vậy thấy thế gian
 Vô lượng các cõi nước
 Một niệm đều siêu việt
 Trải qua vô lượng kiếp
 Chẳng động nơi bốn xứ
 Bất khả thuyết những kiếp
 Tức là khoảng giây lát
 Chẳng thấy dài và vắn
 Rốt ráo pháp sát na
 Tâm trụ nơi thế gian
 Thế gian trụ nơi tâm
 Nơi đây chẳng vọng khởi
 Phân biệt hai, chẳng hai
 Chúng sanh, thế giới kiếp,
 Chư Phật và Phật pháp
 Tất cả như huyễn hóa
 Pháp giới đều bình đẳng
 Ở khắp mười phương cõi
 Thị hiện vô lượng thân
 Biết thân từ duyên khởi
 Rốt ráo không chỗ chấp
 Y nơi trí vô nhị
 Xuất hiện Nhơn Sư Tử
 Chẳng chấp pháp vô nhị
 Biết không hai, chẳng hai

Rõ biết các thế gian
 Như dương diệm như ảnh
 Như vang cũng như mộng
 Như huyền như biến hóa
 Tùy thuận nhập như vậy
 Chỗ sở hành chư Phật
 Thành tựu trí Phổ Hiền
 Chiếu khắp thâm pháp giới
 Chúng sanh, cỗi, nhiệm trước
 Tất cả đều bỏ lìa
 Mà khởi tâm đại bi
 Tịnh khắp các thế gian
 Bồ Tát thường chánh niệm
 Luận sư tử diệu pháp
 Thanh tịnh như hư không
 Mà khởi đại phương tiện
 Thấy thế gian mê đảo
 Phát tâm đều cứu độ
 Sở hành đều thanh tịnh
 Cùng khắp các thế giới
 Chư Phật và Bồ Tát
 Phật pháp thế gian pháp
 Nếu thấy tánh chơn thiệt
 Tất cả vô sai biệt
 Như Lai tạng pháp thân

Vào khắp trong thế gian
 Dầu ở tại thế gian
 Mà không nhiễm thế pháp
 Ví như nước trong sạch
 Ảnh tượng không lai khứ
 Pháp thân khắp thế gian
 Nên biết cũng như vậy
 Rời nhiễm trước như vậy
 Thân thể đều thanh tịnh
 Lặng dừng như hư không
 Tất cả không có sanh
 Biết thân là vô tận
 Không sanh cũng không diệt
 Chẳng thường chẳng vô thường
 Thị hiện các thế gian
 Trừ diệt các tà kiến
 Khai thị nơi chánh kiến
 Pháp tánh không lai khứ
 Chẳng chấp ngã, ngã sở
 Thí như nhà huyền thuật
 Huyền hiện các sự vật
 Không từ đâu sự đến
 Sự đi không về đâu
 Huyền tánh chẳng hữu lượng
 Cũng chẳng phải vô lượng

Ở trong đại chúng kia
 Thị hiện lượng vô lượng
 Dùng tâm tịch định này
 Tu tập những thiện căn
 Xuất sanh tất cả Phậ
 Chẳng lượng, chẳng vô lượng
 Hữu lượng và vô lượng
 Thấy đều là vọng tưởng
 Thấu rõ tất cả loài
 Chẳng chấp lượng vô lượng
 Pháp thậm thâm của Phậ
 Rộng lớn rất tịch diệt
 Trí thậm thâm vô lượng
 Biết các loài thậm thâm
 Bồ Tát lìa mê đảo
 Tâm tịnh thường tương tục
 Khéo dùng sức thần thông
 Độ vô lượng chúng sanh
 Kẻ chưa an khiến an
 Đã an chỉ đạo tràng
 Khắp pháp giới như vậy
 Nơi tâm không chấp trước
 Chẳng trụ nơi thiết tế
 Chẳng nhập nơi Niết Bàn
 Khắp thế gian như vậy

Khai ngộ các quần sanh
 Pháp số chúng sanh số
 Biết rõ mà chẳng chấp
 Khấp mưa những pháp vũ
 Nhuận đầy cả thế gian
 Ở khắp các thế giới
 Niệm niệm thành Chánh giác
 Mà tu hạnh Bồ Tát
 Chưa từng có thối chuyển
 Thế gian các thứ thân
 Tất cả đều biết rõ
 Biết thân pháp như vậy
 Thời được thân chư Phật
 Biết khắp các chúng sanh
 Những kiếp và những cõi
 Mười phương không bờ mé
 Biến trí đều nhập cả
 Thân chúng sanh vô lượng
 Vì họ mà hiện thân
 Thân của Phật vô lượng
 Người trí đều xem thấy
 Trong một niệm biết rõ
 Chư Như Lai xuất hiện
 Trải qua vô lượng kiếp
 Ca ngợi không thể hết

Chư Phật hay hiện thân
 Xứ xứ nhập Niết Bàn
 Trong một niệm vô lượng
 Xá Lợi đều sai khác
 Đời vị lai như vậy
 Có ai cầu Phật quả
 Tâm Bồ Đề vô lượng
 Trí quyết định đều biết
 Trong tam thế như vậy
 Có bao nhiêu Như Lai
 Tất cả đều biết được
 Gọi trụ hạnh Phổ Hiền
 Phân biệt biết như vậy
 Vô lượng các hạnh địa
 Vào nơi chỗ trí huệ
 Pháp đó chẳng thối chuyển
 Trí vi diệu rộng lớn
 Thâm nhập cảnh Như Lai
 Nhập rồi chẳng thối chuyển
 Gọi là Phổ Hiền huệ
 Tất cả đấng Tối Thắng
 Vào khắp cảnh giới Phật
 Tu hành chẳng thối chuyển
 Được Vô thượng Bồ Đề
 Tâm vô lượng vô biên

Những nghiệp đều sai khác
 Đều do tướng huệ nhóm
 Bình đẳng đều biết rõ
 Nhiễm ô, chẳng nhiễm ô
 Tâm học, tâm vô học
 Bất khả thuyết những tâm
 Trong mỗi niệm đều biết
 Biết rõ chẳng một hai
 Chẳng nhiễm cũng chẳng tịnh
 Cũng lại không tạp loạn
 Đều từ tâm tướng sanh
 Đều thấy rõ như vậy
 Tất cả các chúng sanh
 Tâm tướng đều chẳng đồng
 Khởi các thứ thể gian
 Dùng phương tiện như vậy
 Tu những hạnh tối thắng
 Từ Phật pháp hóa sanh
 Được gọi là Phổ Hiền
 Chúng sanh đều vọng khởi
 Tướng lành, dữ, các loài
 Do đây hoặc sanh Thiên
 Hoặc bị đọa địa ngục
 Bồ Tát quán thể gian
 Do nghiệp vọng tướng sanh

Vì vọng tưởng vô biên
 Thế gian cũng vô lượng
 Tất cả các quốc độ
 Lưới vọng tưởng hiện ra
 Vì phương tiện lưới huyễn
 Một niệm đều vào được
 Nhân, nhĩ, tỷ, thiệt, thân
 Ý căn cũng như vậy
 Thế gian tưởng sai khác
 Bình đẳng đều hay vào
 Mỗi mỗi cảnh giới nhân
 Vô lượng nhân đều vào
 Những thứ tánh sai biệt
 Vô lượng bất khả thuyết
 Chỗ thấy vô sai biệt
 Cũng lại không tạp loạn
 đều tùy nơi tự nghiệp
 Thọ dụng quả báo đó
 Sức Phổ Hiền vô lượng
 đều biết tất cả kia
 Tất cả cảnh giới nhân
 Đại trí đều hay nhập
 Các thế gian như vậy
 đều hay phân biệt biết
 Mà tu tất cả hạnh

Cũng lại không thối chuyển
Phật thuyết, chúng sanh thuyết
Nhân đến quốc độ thuyết
Tam thế thuyết như vậy
Đều rõ biết tất cả
Vị lai trong quá khứ
Hiện tại trong vị lai
Tam thế lẫn thấy nhau
Mỗi mỗi đều rõ ràng
Như vậy vô lượng thứ
Khai ngộ các thế gian
Nhứt thiết trí phương tiện
Biên tế bất khả đắc.